

[Lannung.]

medlemskab af bestyrelsen har spillet nogen rolle i så henseende, idet jeg mener at forstå, at det forhold, at det danske selskab blev stillet ringere, intet har dermed at gøre.

Jeg rejser derfor ikke denne sag på denne bestemte baggrund, men — helt bortset fra, at ingen skade måtte være sket i dette tilfælde — rent principielt, idet jeg finder, at det af flere grunde vil være det rigtigste, at embedsmænd i forsvarsministeriet og officerer i værnene undlader at lade sig indvælge eller søger tilladelse til at blive indvalgt i bestyrelsen for selskaber, der har eller kan forventes at få leverancer til forsvaret, og det, selv om indtrædelse i bestyrelsen i et givet tilfælde måtte være sket i forståelse med eller med godkendelse eller tilladelse fra forsvarsministeriet. Jeg vil selvfølgelig ikke mene, at man vil gøre det uden en sådan tilladelse. Muligvis har der netop med hensyn til den nævnte højere embedsmands medlemskab af den pågældende bestyrelse gjort sig særlige hensyn gældende, men disse hensyn kunne utvivlsomt tilgodeses på en principielt heldigere måde.

Det vil efter manges opfattelse i sig selv være nærliggende, at det rigtigste for embedsmænd i forsvarsministeriet og officerer i værnene er ikke at sidde i bestyrelsen for et selskab, der har eller kan forventes at få leverancer til forsvaret. Man står derved helt frit og undgår ligesom at komme til at kontrahere med sig selv og komme i en situation, der alt for let kan misopfattes, i hvert fald af tredjemand, selv om det så i et givet tilfælde måtte være med urette.

Det er efter min og manges opfattelse i sig selv principielt uheldigt med en sådan ansvarlighed til to forskellige sider — det er med andre ord bedst, at forsvarets og private erhvervselskabers interesser holdes helt adskilt.

Hertil kommer, at tilstedeværelsen af embedsmænd fra forsvarsministeriet eller officerer fra værnene i bestyrelsen for et selskab med leverancer til forsvaret uvægerlig let kan føre til, at der hos andre selskaber, der konkurrerer med dette med hensyn til leverancer til forsvaret, opstår den tanke at søge indvalgt andre embedsmænd og officerer i deres selskabs bestyrelse

ud fra synspunktet „so ein Ding müssen wir auch haben“.

Resultatet kan således blive, at forsvaret før eller senere i voksende omfang vil møde forsvarets egne folk i bestyrelsen for de selskaber, hvormed forsvaret — undertiden eventuelt de samme folk — skal kontrahere — et ikke helt tilfredsstillende perspektiv.

Hvis den højtærede forsvarsminister i princippet deler de fremsatte synspunkter, beder jeg den højtærede forsvarsminister overveje, hvilke forholdsregler der eventuelt bør træffes med henblik på det rejste spørgsmål, og dermed hindre en udvikling som skitseret. Det vil let kunne gøres på den ene eller den anden måde.

Forsvarsministeren (Poul Hansen): På det stillede spørgsmål vil jeg gerne svare følgende:

Ifølge tjenestemandsløven skal tjenestemænd, der ønsker at indtræde i en bestyrelse eller et repræsentantskab for et selskab af erhvervmæssig karakter, skriftlig gøre anmeldelse til vedkommende minister eller den ministeren underordnede myndighed, som har ansættelsesret til pågældende tjenestestilling. Tjenestemandsløven bestemmer endvidere, at den myndighed, til hvilken anmeldelsen sker, har ret til at forbyde den pågældende tjenestemand at påtage sig det omhandlede hverv, hvis man skønner, at det vil være uforeneligt med den pågældendes samvittighedsfulde udførelse af sine pligter som tjenestemand og med den for stillingen nødvendige agtelse og tillid.

De hensyn, som tjenestemandsløven har pålagt myndighederne at varetage, når der er tale om at tillade tjenestemænd at have beskæftigelse af forskellig art uden for stats-tjenesten, er således ens for samtlige tjenestemænd. Der er ikke i loven gjort forskel på tjenestemænd under de forskellige ministerier eller etater. Forsvarsministeriet har for sit vedkommende administreret den omtalte bestemmelse med de motiver og hensyn, som loven angiver. Tilladelse til at have hverv uden for statstjenesten er derfor kun blevet givet, når man har skønnet, at sådan beskæftigelse har kunnet udføres uden skade for tjenesten og uden risiko for sammenblanding af tjenstlige og privat-